

NORGES HØYESTERETT

Den 17. mars 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Skoghøy og Øie i

HR-2014-00528-U, (sak nr. 2014/328), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Jon Alshus)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder videre anke i sak om besøksforbud etter straffeprosessloven § 222 a.
- (2) A, født 00.00.1972, ble ved påtalemyndighetens beslutning 23. september 2013 ilagt besøksforbud overfor B, jf. straffeprosessloven § 222 a. Han ble også ilagt påtaleunndatelse for overtredelse av straffeloven § 390 a overfor B.
- (3) Beslutningene ble forkynt for A samme dag. Han erklærte da at han ikke samtykket i beslutningene, verken i beslutningen om besøksforbud eller i beslutningen om påtaleunndatelse.
- (4) Beslutningen om besøksforbud ble i henhold til straffeprosessloven § 222 a sjette ledd oversendt tingretten 27. september 2013. Oslo tingrett avsa 29. oktober 2013 kjennelse med slik slutning:

"A, født 00.00.1972, forbys å oppsøke, å forfølge og på noe vis ta kontakt med B. Dette gjelder også å forsøke å få kontakt med B gjennom familie og venner og andre personer. Besøksforbudet gjelder enhver kontakt, også kontakt over internett, pr sms osv. Besøksforbudet gjelder frem til og med 23.09.2014."

- (5) A anket til Borgarting lagmannsrett, som 10. desember 2013 avsa kjennelse med slik slutning:

"Anken forkastes."

- (6) A har ved forsvarer anket lagmannsrettens kjennelse på grunn av feil ved saksbehandlingen. Han har i korte trekk gjort gjeldende:

- (7) Det foreligger brudd på kontradiksjonsprinsippet ved at ankende part verken i forbindelse med tingrettens eller lagmannsrettens behandling ble gitt tilstrekkelig anledning til å sette seg inn i innholdet i politidokumentene og imøtegå disse.
- (8) Saken var heller ikke tilstrekkelig opplyst. Lagmannsretten skulle ha krevd at politiet foretok ytterligere etterforskningskritt knyttet til loggfiler på ankende parts datamaskin, slik han hadde bedt om. Det må dessuten antas at lagmannsretten, på samme måte som tingretten, ikke hadde mottatt ankende parts politiforklaring, og at lagmannsretten ikke var oppmerksom på at han ikke hadde godtatt påtaleunndatelsen for overtredelse av straffeloven § 390 a.
- (9) Uansett utgjør besøksforbudet et uforholdsmessig inngrep.
- (10) A har lagt ned slik påstand:
- "1. **Borgarting lagmannsretts beslutning av 10/12-13 oppheves.**
2. **Saksomkostninger tilkjennes med kr 7.500,- inkl. mva."**
- (11) *Påtalemyndigheten* er kjent med anken, men har ikke inngitt merknader.
- (12) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at det gjelder en videre anke over en kjennelse hvor utvalget bare kan prøve lagmannsrettens saksbehandling og generelle lovtolking, jf. straffeprosessloven § 388.
- (13) I anken 12. november 2013 til lagmannsretten skrev A:
- "Jeg vil få klage på at jeg ble nektet å sette meg inn i sakens dokumenter etter avhør. Jeg har bedt om dette flere ganger senere også, men er blitt sendt mellom avhører og jurist. Ble lovet å bli tilbakeringt med avklaring, men det er flere dager siden. Og fristen for anken er i morgen. Så da må jeg bare gjøre så godt jeg kan."**
- (14) Lagmannsretten bemerker i kjennelsen:
- "A har også reist spørsmål ved om det er gjort en saksbehandlingsfeil. Lagmannsretten oppfatter det slik at A mener han ikke i tilstrekkelig grad har fått sette seg inn i sakens dokumenter. Lagmannsretten leser støtteskrivet slik at A har fått tilbud av politiet om å få komme til politistasjonen og lese gjennom dokumentene. Det fremgår videre av rettsboka i tingretten at A fikk lese gjennom sakens dokumenter mens dommeren ventet. Lagmannsretten kan på denne bakgrunn ikke se at det foreligger noen saksbehandlingsfeil."**
- (15) Lagmannsretten vurderer her tingrettens saksbehandling, som utvalget som følge av den begrensede kompetansen ikke kan prøve.
- (16) Det A skrev i anken til lagmannsretten, må forstås slik at han mente at han hadde behov for å sette seg ytterligere inn i sakens dokumenter i forbindelse med anken dit. Han gjorde gjeldende at han var blitt sendt mellom avhører og jurist i politiet, og at han ikke var blitt kontaktet, til tross for at han var blitt lovet det. I saken ligger det et notat fra X politidistrikt datert 7. november 2013 om en telefonhenvendelse fra A til politiet, som imidlertid ikke avklarer dette.
- (17) Etter utvalgets syn var det en feil at lagmannsretten avgjorde saken uten å avklare om A hadde fått anledning til å sette seg ytterligere inn i sakens dokumenter, slik han hadde bedt om og hadde krav på. Denne feilen må etter utvalgets syn lede til at lagmannsrettens kjennelse må

bli å oppheve.

- (18) Ankeutvalget bemerker for øvrig at lagmannsretten i sin begrunnelse viser til at påtalemyndigheten har gitt A påtaleunntatelse for det aktuelle forholdet. Det opplyses imidlertid ikke at A ikke har akseptert beslutningen.
- (19) I støtteskrivet til anken til Høyesterett er det lagt ned påstand om sakskostnader med 7 500 kroner inklusive merverdiavgift. Etter praksis kan sakskostnader tilkjennes etter en analogisk anvendelse av tvistelovens regler, jf. Rt. 2013 side 1588 avsnitt 11. Ankeutvalget finner at sakskostnadskravet bør tas til følge i medhold av tvisteloven § 20-2.
- (20) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

- 1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
- 2. I sakskostnader for Høyesterett betaler staten ved Justisdepartementet til A 7 500 – sjutusenfemhundre – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Riktig utskrift: